

SENTÈNCIA 2001-44 DE 22 D'OCTUBRE DE 2001

DUANA. Negativa a despatxar un camió que importava tabac. Contracte entre colliters i fabricants de tabac. Necessitat de notificació, a l'Administració, prèvia a la importació. PÈRDUA DE L'OBJECTE DEL PROCÉS. Manca d'interès per al demandant en haver-se obtingut en via administrativa.

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en la sentència núm. 2001-19, de 26 de març de 2001, va declarar ajustats al Dret els actes recorreguts per T.R. S.A., que eren la decisió del Govern, de 2 de juny de 1999 per la qual es desestimava el recurs de reposició formulat per l'esmentada societat contra una resolució de 17 de març de 1999, per la qual, d'una banda es donava per complert el requisit de l'autorització prèvia del Ministeri d'Agricultura necessari per a l'enregistrament, declaració i validació d'un camió, retint el 18 de febrer, contenint tabac no elaborat i d'altra banda, en la mesura que la part dispositiva de la resolució citada donava per benentès que la mercaderia importada en aquell camió seguirà i tindrà el mateix tractament econòmic i contractual, àdhuc en matèria temporal com la relativa a la retroactivitat, dins el marc del contracte que se signi entre fabricants i colliters de tabac i formarà part -a tots els efectes- del còmput que correspongui segons l'esmentat contracte.

2.- La sentència esmentada argumentava la desestimació del recurs en la pèrdua d'interès de T.R. S.A. en la resolució del litigi, en atenció als fets i consideracions que s'exposaran en els raonaments de Dret d'aquesta sentència. Contra aquella s'interposà un escrit d'apel·lació per part de la societat recurrent, que tingué entrada en la secretaria d'aquesta Sala l'1 de juny de 2001. La part recurrent considera, essencialment, que el contracte entre colliters i fabricants de tabac, subscrit el 22 d'abril de 1993, pel qual els segons es comprometen a adquirir cada any, en exclusiva, el tabac produït pels propietaris colliters de les parròquies andorranes fins una quantitat determinada, havia estat denunciat el 15 de gener de 1998 i per tant, quan el 18 de febrer es feia la importació no era necessària l'autorització del Ministeri d'Agricultura per poder-la dur a terme, per la qual cosa era il·legal la retenció del vehicle durant el temps que va transcórrer fins que l'enregistrament es va practicar.

3.- De l'escrit anterior se'n donà trasllat a la representació processal del govern, que el va contestar el 21 de juny de 2001, argumentant que, com afirmava la sentència de la Batllia, hi ha una manca de legitimació activa de la recurrent en la mesura que la resolució recaiguda, o la que recaigui en aquesta instància, no li reporta un benefici, ni directe ni indirecte en la seva esfera d'interessos.

4.- Un cop presentats els anteriors escrits, el dia 14 de setembre de 2001 va tenir lloc la celebració de la vista oral, on les parts van manifestar allò més adients a llurs respectius interessos, quedant tot seguit les actuacions vistes per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda formulada per T.R. S.A. per manca d'interès processal de la societat esmentada en el litigi, compte tingut que, atesos els actes recorreguts i les actuacions dutes a terme paral·lelament, la sentència que es dicti en l'anàlisi de legalitat dels actes esmentats, no l'afecta en la seva esfera jurídica d'interessos.

Per resoldre el recurs d'apel·lació convé tenir en compte que si T.R. S.A. s'oposava a la negativa dels serveis de Duana a despatxar el camió important uns 10.000 quilos de tabac negre en fulla i espalillat era perquè considerava que compte tingut que el contracte entre colliters i fabricants de tabac de 1993 havia quedat extingit per haver-se denunciat i no ser substituït per un altre, les formalitats d'importació de tabac quedaven excloses de la necessitat de lliurar al Ministeri d'Agricultura cap carta de notificació prèvia a la importació, com ho va palesar a la M. Iltre. Sra. Ministra de Finances en carta que li va dirigir datada l'1 de febrer de 1999.

La primera resolució recorreguda, de 17 de març de 1999, dona per complert el requisit esmentat de l'autorització prèvia del Ministeri, amb la qual cosa es podia, com va passar efectivament, despatxar la importació per part del Servei de Duana, i indicava allò que s'ha exposat en l'antecedent de fet segon d'aquesta sentència.

Tot i que l'apel·lant, com ja fa ver en la primera instància, mostra el seu desacord amb el fet de que la resolució citada indica que el que s'importava en el camió de referència quedaria inclòs en el futur contracte que havien de signar els colliters i fabricants, el cert és que abans que es resolgués el recurs de reposició interposat contra la resolució citada es va signar el dit contracte, concretament el 20 d'abril de 1999.

I en compliment del mateix, T.R. S.A. va dirigir una nova misiva al President de l'Associació de Pagesos i Ramaders, el 27 d'abril de 1999, en la qual li indicava que, en compliment de l'acord esmentat, els quilos que hi havia en el camió de tabac, finalment desduanat el mes de març, "computaran a tots els efectes en el contracte signat entre l'Associació de Pagesos i Ramaders i els fabricants de tabac".

En definitiva, la resolució de 17 de març de 1999 va reconèixer explícitament el compliment del requisit previ de l'autorització necessària per registrar la importació, i la resolució del govern de 2 de juny la va ratificar, de manera que l'entrada i enregistrament de la mercaderia, ja aconseguida amb la primera resolució administrativa, fa perdre l'objecte a aquest procés, la qual cosa comporta la confirmació

de la sentència que així ho ha entès, i fa innecessàries altres consideracions sobre la necessitat i exigibilitat de l'autorització prèvia esmentada.

Tercer.- No hi ha mèrits per una especial imposició de costes d'aquesta alçada, en no apreciar-se temeritat ni mala fe en cap dels recurrents.

DE C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de T.R. S.A. contra la sentència número 2001-19, de 26 de març de 2001, dictada per la Secció Administrativa de la Batllia, que es confirma íntegrament, sense fer especial pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.